

Selectif B: " les astuces "

Wie in Frankrijk met zijn retriever aan veldwedstrijden wil deelnemen moet een voorafgaandelijke proef afleggen. Hierbij worden een aantal jachtsituaties gesimuleerd en beoordelen keurmeesters het werk van hond en voorjager. Men heeft hierbij de vrije keuze om de hond aangeliend of niet-aangeliend voor te jagen. Kiest men voor de laatste optie dan zal men later enkel kunnen inschrijven voor de veldwedstrijden à l'Anglaise.

De proefdag bestaat uit een aantal opgelegde oefeningen inzake gehoorzaamheid (achterlaten en oproepen van de hond), waterwerk, steadiness, marking, apporteren van dummies of wild. Recentelijk werd de reglementering bijgestuurd. **Gerdy Maelbrancke van de Golden Thornmill-kennel**, was aanwezig op de editie 2014 en we vroegen hem even te specificeren welke veranderingen er precies gebeurd zijn en wat hun impact zijn.

Gerdy kun je ons even schetsen waaruit de proeven nu bestaan?

In de battu met 3 honden wordt er voor elke hond na mekaar en in deze volgorde eerst een dummy op het veld en dan in het bos geschoten. Dus 6 dummies met het dummy geweer launcher: veld, bos, veld, bos, veld, bos en dat telkens van naast de respectievelijke voorjager-hond combinatie. Een hele moeilijke steadinessoefening voor jonge retrievers.

De hond waarvoor eerst de dummy op het veld geschoten werd, mag dan als eerste gaan op het veld maar mag pas als laatste naar het bos. De hond waar laatst de dummy in het bos geschoten werd mag als laatste gaan op het veld maar als eerste in het bos. Als een dummy niet binnenkomt, blijft die netjes liggen. Kwestie van nog wat afleiding te hebben. Je moet dus hopen dat je met hele goeie honden op post staat die hun dummies effectief gaan binnenbrengen . De dummies op het veld zijn redelijk verspreid ('bien séparé'): 30° naar buiten voor de 2 buitenste voorjagers en recht voor de middelste voorjager. In het bos is de hoek wel wat minder.

Al bij al is de proef op het veld vrij logisch als de hond een goede lijn loopt. In het bos is dat niet zo logisch als je het mij vraagt: als je de hond niet meer ziet hoe weet je dan wat hij gaat apporteren. En dirigeren in een bos is ook al niet vanzelfsprekend.

Waar zit hem nu de slimmigheid , de " astuce " ?

En nu komt de 'astuce': de Retriever Club de France heeft in april beslist dat het reglement voor de battu vanaf nu correct moet toegepast worden , dwz. de hond haalt ZIJN dummies en niet die van de anderen.

Reden: ze zijn te laks geweest in het verleden en dat doet de kwaliteit van de fields geen goed. Wij hadden ook nog eens een KM die qua voorjagen het klappen van de zweep kende. Dus, voor alle duidelijkheid gaat de battu als volgt: eerst schieten van naast H1: veld, bos en dan voor H2: veld, bos en dan voor H3: veld, bos.

Dan H1 eerst op het veld laten apporteren, dan H2, dan H3 en daarna H3 in het bos apporteren, dan H2 en dan H1. Niet simpel ... toch niet voor jonge honden, vraagt een erg goeie lijn en eventueel kunnen bijsturen als het mis dreigt te gaan. Ook zijn er heel wat valplaatsen die nogal ver uit mekaar kunnen liggen omwille van het schieten met de geweer dummylauncher, het is niet echt eenvoudig om de dummy telkens in hetzelfde gebied te laten

vallen.

De volgorde van voorjagen wordt bepaald door het lot. Je krijgt wel behoorlijk wat tijd om jouw dummies binnen te brengen maar dat is natuurlijk minder voor diegenen die nog moeten gaan, markeren/memory nietwaar? De verkeerde dummy binnenbrengen betekent onverbiddelijk niet geslaagd voor deze proef.

Wat vond je van de andere opdrachten ?

De rest van de proeven zijn goed doenbaar.

Bij de gehoorzaamheidsoefening is het een beetje raar dat alle honden samen afgezet of afgeleid worden met enkele meters tussen en dan samen opgeroepen worden na een minuut. Bij ons waren dat er 5(!). En er valt ook nog eens een schot als ze al halverwege op weg naar jou toe zijn. Afstand honden – voorjagers is een 30 tal meter schat ik.

Aan het water wordt er veel gevraagd van de steadiness van de hond doordat er 2 dummies na mekaar met de dummy geweerlauncher op het water afgeschoten worden en die stuiteren natuurlijk op het water. Als de hond de tweede dummy terugbrengt, wordt er in het water ook nog eens schuin voor de hond met de hand een dummy geworpen die hij moet negeren maar die hij daarna wel als derde dummy nog moet apporteren. Er liggen ook lokeenden op het water maar als de hond goed markeert en lijnt, vormen die niet echt een probleem.

De verloren zoek op de warme duif 'au bon vent' is dan weer een makkie voor elke retriever met de juiste aanleg.

Wat denk je globaal over deze test ter voorbereiding van de Franse veldwedstrijden ?

Vroeger zei men altijd dat retrieverwedstrijden in Frankrijk op een lager niveau liepen dan in België of Nederland. De resultaten logen er echter niet om: een zevental honden geslaagd van de 23 aangetreden honden voor de Selectif B.

Conclusie ?: Misschien is de strikte toepassing van het Sélectif B reglement beter voor de fields in Frankrijk, dat zal de toekomst moeten uitwijzen maar in tegenstelling tot wat er kon in het verleden zullen (vooral) de showmensen niet gemakkelijk meer aan hun Sélectif B geraken om in de werkklassen te kunnen aantreden of om eens te kunnen deelnemen in een field 'à la Française'. Verder is mijn persoonlijke mening dat vooral de battu geen proef meer is voor erg jonge honden, het vraagt stuurbaarheid en eventueel zelfs dirigeerbaarheid. Vooral in het bos zou het eigenlijk gelijk moeten zijn welke dummy de hond binnenbrengt, het heeft meer van een verloren zoek dan van een markeerapport.

(Foto's: Lieljan)